

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Václava Roučky a soudců Mgr. Jany Komínkové a Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci **žalobkyně Strojírny – RINOH, s.r.o.**, IČ 49786865, se sídlem Plzeň, Luční 67/12, *zastoupené JUDr. Miloslavem Krýslem, advokátem, se sídlem Plzeň, nám. Republiky 30*, proti **žalovanému Odvolacímu finančnímu ředitelství**, Masarykova 31, Brno, v řízení o žalobě proti rozhodnutí Finančního ředitelství v Plzni ze dne 19. prosince 2011 č.j. 9028/11-1200-402547

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Finančního ředitelství v Plzni ze dne 19.12.2011 čj. 9028/11-1200-402547 a rozhodnutí Finančního úřadu v Domažlicích ze dne 8.9.2011 čj. 89587/11/118931403089 se zrušují a věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 8.808,- Kč k rukám zástupce žalobkyně JUDr. Miloslava Krýsla, do jednoho měsíce od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í

Žalobkyně se žalobou domáhala zrušení výše uvedeného rozhodnutí Finančního ředitelství v Plzni o zamítnutí odvolání žalobkyně a o potvrzení rozhodnutí Finančního úřadu v Domažlicích, rovněž označeného ve výroku rozsudku, jímž správní orgán I. stupně udělil žalobkyni podle § 37 odst. 1 písm. i) zák. č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, pokutu ve výši 20.000,- Kč. Účetnictví žalobkyně nebylo podle správních orgánů správné, protože v rozporu s § 8 odst. 3 zák. o účetnictví účetní jednotka nezaúčtovala

všechny hospodářské operace, neúčtovala o zákonných sociálních nákladech na účtu 527, o změně stavu výrobku na účtu 613, o části leasingových splátek na účtu 518 a o přijatých dotacích od úřadu práce na účtu 648, čímž se stalo účetnictví neúplným. Žalobkyně měla podle správního orgánu I. stupně porušit i ust. § 8 odst. 4 zák. o účetnictví tím, že neprovedla řádně inventarizaci majetku a závazků podle § 29 odst. 1 zák. o účetnictví, neprovedla řádnou inventarizaci nakoupeného materiálu od DSP Domažlice, který měl být dle zjištění Finančního úřadu v Domažlicích ke dni 31.12.2008 na skladě účetní jednotky a byl prodán v červnu 2009. O této skutečnosti neprovedla účetní jednotka žádný inventarizační zápis, ani o ní neúčtovala, a v důsledku čehož mělo být účetnictví neúplné a nepřukazné.

Žalobkyně v žalobě tvrdila, že žalobou napadené rozhodnutí jí bylo doručeno až po uplynutí zákonné lhůty, když rozhodnutí v dané právní věci nebylo zasláno v korespondenci předané k poštovní přepravě dne 20.12.2011. Tehdy se podle žalobkyně jednalo toliko o jedno rozhodnutí, a to v jiné právní věci. Předmětné rozhodnutí bylo podle žalobkyně odesláno až 27.12.2011, a proto zákonná fikce doručením mohla nastat nejdříve 6.1.2012. Žalobkyně tvrdila, že údaj na tzv. doručence nesouhlasí s údajem na poštovní obálce, který byl ručně dopsán. Žalobkyně odkázala na čestné prohlášení účetního R.A., jehož kopii přiložila, podle něhož v předmětné poštovní obálce bylo doručeno toliko jedno rozhodnutí, a to v jiné právní věci a týkající se jiného právního subjektu. Žalobkyně dále namítala, že podle zmíněného čestného prohlášení byl její zástupce, oprávněný k převzetí zásilky, od 20.12.2011 do 3.1.2012 v zahraničí, a proto nemohla nastat zákonná fikce doručení dříve. Podle názoru žalobkyně tuto skutečnost znal i žalovaný, a proto původně označil napadené rozhodnutí za pravomocné dnem 9.1.2012, posléze toto opravil na 30.12.2011. Žalobkyně měla dále za to, že napadené rozhodnutí je nezákonné a nepřezkoumatelné, že před jeho vydáním nebyla seznámena s výsledky řízení a neměla možnost se vyjádřit a navrhnout další důkazy a že rozhodující orgán se nevypořádal s tvrzeními uvedenými v odvolání.

Ve vyjádření k žalobě sepsaném Finančním ředitelstvím v Plzni, které bylo stranou žalovanou do účinnosti zákona č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky, tj. do 1.1.2013, se navrhuje zamítnutí žaloby. Žalovaný měl za to, že postupoval v souladu s ust. § 34 odst. 2 a § 20 odst. 1 správního řádu a doručoval žalobou napadené rozhodnutí zástupci žalobkyně na adresu... Zásilku obdržela pošta Praha 1 dne 21.12.2011 a odtud byla dosílána na adresu..., kde byla dne 26.12.2011 uložena na poštovní úřadovně. Jestliže si zástupce žalobkyně přál zasílání písemností na adresu ..., měl podle žalované sdělit adresu pro doručování správnímu orgánu a požádat o doručování na ni. Zřízením dosílky nelze podle žalovaného dosáhnout shodné právní pozice, pokud jde o doručování podle správního řádu, jako podáním žádosti o doručení na adresu pro doručování. Podle žalovaného tak datum uložení zásilky na poštovní úřadovně ve Kdyni nelze považovat za datum mající vliv na fikci doručení dle § 24 odst. 1 správního řádu. Podle názoru žalovaného za den, kdy byla poštovní zásilka připravena k vyzvednutí, je třeba považovat den, kdy předmětnou písemností disponovala poštovní úřadovna v Praze, kam byla poštovní zásilka odesílatelem směřována, tj. 21.12.2011. Jelikož žalovaný měl za to, že zástupce žalobkyně je dlouhodobě k zastižení na adrese v..., zaslal žalobou napadené rozhodnutí dne 19.12. i na adresu ..., a to v souladu s § 20 odst. 1 správního řádu. Z doručanky prokazující toto doručení podle žalovaného je seznatelné, že zástupce žalobkyně nebyl provozovatelem poštovních služeb ve... zastižen, a proto mu byla zanechána výzva k vyzvednutí zásilky s tím, že zásilka byla připravena

k vyzvednutí dne 20.12.2011. Téhož dne byla i uložena na poštovní úřadovně. Jelikož si zástupce žalobkyně zásilku ve lhůtě 10 dnů nevyzvedl, považuje se písemnost za doručenou dnem 30.12.2011. K tvrzení zástupce žalobkyně, že byl v době doručování předmětné zásilky na dovolené mimo území republiky, žalovaný uvedl, že bylo možné požádat o určení neplatnosti doručení podle § 24 odst. 2 ve spojení s § 41 správního řádu. Žalovaný označil postup zástupce žalobkyně, který měl zřízenou dosílku na adresu, již nesdělil jako aktuální adresu pro doručování správním orgánům, za účelovou snahu ztížit vedení správního řízení. Tvrzení žalobkyně, že napadené rozhodnutí nebylo obsaženo v poštovní zásilce předané poště k přepravě dne 20.12.2011, není podle žalovaného pravdivé. Žalovaný odkázal na sestavu Příprava odeslání ze dne 20.12.2011 obsaženou ve správním spise. Žalovaný měl na základě těchto úvah za to, že v dané věci byla dodržena 3 letá lhůta stanovená pro pravomocné uložení pokuty. Žalovaný odmítl i tvrzení, že by žalobkyně nebyla seznámena s výsledky řízení a neměla možnost se vyjádřit nebo že by se žalovaný nevypořádal s tvrzením uvedeným v odvolání.

Ze správního spisu vyplývá, že s žalobkyní bylo zahájeno dne 2.5.2011 řízení o uložení pokuty za porušení zákona o účetnictví v důsledku zjištění Finančního úřadu v Domažlicích v rámci daňové kontroly daně z příjmů právnických osob za rok 2008.

Ve vyjádření ze dne 16.5.2011 žalobkyně uvedla, že kontrola správce daně byla zahájena ve velmi nepříznivé době, kdy vrcholila finanční krize, přičemž poplatníková produkce směřuje zejména do automobilového průmyslu. Rovněž v uvedenou dobu došlo podle žalobkyně k nelegálnímu napadení počítačů poplatníka, což mělo za následek zhroucení počítače s evidencí. Ohledně roku 2008 muselo dojít k rekonstrukci účetnictví, jednalo se tedy o mimořádnou situaci, když účetnictví bylo u poplatníka vždy řádně vedeno. Žalobkyně poukázala na dlouholeté precizně vedené účetnictví a řádné plnění povinností, na řádné placení daní a poplatků po celou dobu existence včetně období finanční krize, kdy došlo k propadu tržeb na cca jednu třetinu. Podle názoru žalobkyně není nutno ukládat poplatníkovi sankci, aby došlo k nápravě a aby se situace nemohla opakovat, neboť se jednalo o zcela mimořádnou situaci a k nápravě již došlo.

Finanční úřad v Domažlicích rozhodl o uložení pokuty nejprve rozhodnutím ze dne 24.5.2011, k odvolání žalobkyně bylo toto rozhodnutí rozhodnutím Finančního ředitelství v Plzni ze dne 22.7.2011 zrušeno a věc byla vrácena k novému projednání správnímu orgánu prvního stupně, a to pro nepřezkoumatelnost a nedostatky v dokazování.

Správní orgán I. stupně dne 16.8.2011 sdělil žalobkyni, v čem shledává porušení jednotlivých ustanovení zákona o účetnictví a současně stanovil žalobkyni lhůtu k navržení a doložení důkazů a jiných návrhů dle § 36 odst. 1 správního řádu. V podání ze dne 29.8.2011 žalobkyně sdělila, že se odvolává a namítá rozpor správními předpisy. Podle žalobkyně mělo být řízení zastaveno a popř. mělo být od uložení pokuty ustoupeno, neboť jejím uložení nedochází ke zjednání nápravy.

Rozhodnutím ze dne 8.9.2011 Finanční úřad v Domažlicích znovu uložil žalobkyni pokutu za porušení výše uvedených ustanovení § 8 zák. o účetnictví. V odvolání proti tomuto rozhodnutí žalobkyně namítala nevyřízení předchozího podání označeného jako odvolání a

dále skutečnost, že uplynula lhůta pro uložení pokuty. V žalobou napadeném rozhodnutí se žalovaný ztotožnil s názorem správního orgánu I. stupně, že účetní jednotka při vedení účetnictví porušila ust. § 8 odst. 1 v kontextu s ust. § 8 odst. 2 a 3 zák. o účetnictví, když porušila povinnost vést účetnictví správné, úplné a průkazné.

Součástí správního spisu je i plná moc ze dne 2.8.2011, kterou žalobkyně udělila Ing. B.H., bytem ..., k zastupování žalobkyně ve správním řízení.

Ve správním spisu je založena také listina nazvaná „Příprava odeslání“ ze dne 20.12.2011 Finančního ředitelství v Plzni, obsahující razítko Odesláno 20.12.2011. Zde se uvádí, že Ing. B.H. je zasíláno čj. 9013/11 a 9028/11 do vlastní ruky na adresu ... Následně je zde údaj kopie 1 u každého z těchto čísel a rovněž u každého datum napsaný propiskou 19.12.

Dále soud vycházel z připojeného správního spisu zaslaného Krajskému soudu v Plzni ke sp. zn. 57 Af 10/2002, v němž jsou originály dvou doruček adresované zástupci žalobkyně Ing. B.H. Doručka uvádějící adresu ... obsahuje údaj psaný strojem čj. 9013/11-1200-400609 a pod tím údaj psaný propiskou 9028/11-1200-400609. Podle údajů na této doručce byl adresát vyzván k vyzvednutí zásilky a bylo mu zanecháno poučení a zásilka byla připravena k vyzvednutí dne 20.12.2011, následně byla vhozena do schránky dne 2.1.2012, a to dle razítka poštovního úřadu ve Kdyni.

Doručenka zásilky adresované na ... obsahuje strojem napsaný údaj čj. 9013,9028/11-1200-400609. Dále je zde razítko poštovního úřadu Praha 702 ze dne 21.12.2011, a to u údaje o doslání na adresu ve Kdyni. Podle této doručky byl adresát vyzván k vyzvednutí zásilky a zásilka byla připravena k vyzvednutí u poštovního úřadu ve Kdyni dne 27.12.2011, následně vhozena do schránky dne 9.1.2012.

O věci samé rozhodl soud bez jednání podle § 51 odst. 1 zák. č. 150/2002, soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.), neboť s tím žalobkyně i žalovaný souhlasili.

Při ukládání pokut podle ustanovení § 37 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, postupují finanční úřady podle zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu.

Za nedůvodnou považuje soud námitku, že zástupci žalobkyně nemohlo být napadené rozhodnutí doručeno z důvodu jeho pobytu v zahraničí v době doručování. Na tuto situaci dopadá, jak správně připomněl žalovaný, ust. § 24 odst. 2 správního řádu. Podle tohoto ust. prokáže-li adresát, že si pro dočasnou nepřítomnost nemohl bez svého zavinění uloženou písemnost ve stanovené lhůtě vyzvednout, může za podmínek ust. § 41 požádat o určení neplatnosti doručení nebo okamžiku, kdy byla písemnost doručena. Žalobkyně o určení neplatnosti doručení nepožádala, a proto účinky doručení ve lhůtě 10 dnů od uložení zásilky zůstávají zachovány.

Neobstojí ani tvrzení žalobkyně, že nebyla včas seznámena s podklady a že jí nebyla dána možnost se před vydáním rozhodnutí vyjádřit a řízení doplnit. Podle svého obsahu směřuje tato námitka proti porušení ust. § 36 odst. 3 správního řádu, podle něhož nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se

k podkladům rozhodnutí. Ze spisového materiálu jednoznačně vyplývá, že ve věci bylo první rozhodnutí správního orgánu prvního stupně zrušeno právě z těchto důvodů a v dalším řízení byla tato vada odstraněna zasláním sdělení Finančního úřadu v Domažlicích ze dne 16.8.2011, kde správní orgán popsal, v čem shledává porušení jednotlivých ustanovení zákona o účetnictví a současně stanovil žalobkyni lhůtu k předkládání dalších návrhů a důkazů.

Soud neshledal důvodnou ani námitku nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, Jelikož námitka je formulována zcela obecně, v této obecné rovině se jí soud zabýval. Podle názoru soudu je v rozhodnutí konkrétně popsán skutek a je rovněž zřejmé, které konkrétní ustanovení zákona o účetnictví (§ 8 odst. 2 tohoto zákona) mělo být jednáním žalobkyně porušeno. Pokuta byla uložena žalobkyni v souladu s ust. § 37 odst. 1 zákona o účetnictví, podle něhož účetní jednotce, která vede účetnictví nesprávně, se může uložit pokuta do výše 3 % hodnoty aktiv celkem. Rovněž odůvodnění výše pokuty považuje soud za dostatečné.

Hlavní žalobní námitka však směřovala proti nedodržení objektivní lhůty stanovené pro pravomocné uložení pokuty. Podle ust. § 37 odst. 5 zákona č. 563/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, odpovědnost účetní jednotky za protiprávní jednání zaniká, jestliže řízení o něm nebylo zahájeno do 1 roku ode dne, kdy se orgán příslušný k uložení pokuty o protiprávním jednání dozvěděl, nejpozději však do 3 let ode dne, kdy bylo spácháno. Citované ustanovení o objektivní lhůtě je nutno vykládat samostatně, tedy tak, že odpovědnost za protiprávní jednání zaniká nejpozději do 3 let ode dne, kdy bylo spácháno. Je tedy nezbytné, aby rozhodnutí o uložení pokuty nabylo v uvedené lhůtě právní moci. Za dokonání skutku, a tedy za okamžik spáchání, je nutno považovat konec zdaňovacího období, v němž bylo účetnictví vedeno nesprávně, tj. konec roku 2008. Lhůta 3 roky pro uložení pokuty proto skončila dnem 31.12.2011.

Mezi stranami je sporné, zda se v uvedené lhůtě podařilo doručit zástupci žalobkyně napadené rozhodnutí a zda v důsledku toho nabylo rozhodnutí ve lhůtě právní moci. Je zřejmé, že zásilka adresovaná zástupci žalobkyně na adresu uvedenou v plné moci, tedy ..., byla dosílána na poštu ve... V důsledku tohoto zdržení teprve dne 27.12.2011 byl učiněn pokus o doručení zástupci žalobkyně, zásilka byla poté uložena a zástupce byl vyrozuměn o uložení a o následcích nevyzvednutí zásilky ve smyslu ust. § 23 správního řádu. Vzhledem k tomu, že si zástupce žalobkyně zásilku nevyzvedl, účinky doručení nastaly až po uplynutí 10 dnů od uložení ve smyslu ust. § 24 odst. 1 správního řádu.

Nelze počítat lhůtu od okamžiku, kdy se zásilka dostala na poštu Praha 1, jak se domnívá žalovaný. Pošta v Praze zásilku pouze předala dále k dodání na jinou adresu, žalobkyně nebyla tímto poštovním úřadem informována, ani u tohoto poštovního úřadu nebyla zásilka ukládána. Nebyly proto ještě splněny podmínky pro doručování prostřednictvím provozovatele poštovních služeb ve smyslu ust. § 23 odst. 1 – 5 správního řádu. V dané věci zdržení několik dnů kvůli dosílce mělo za následek propadnutí lhůty pro uložení zásilky, nicméně z pouhého zřízení služby dosílky nelze činit závěr o úmyslném zdržování řízení zástupcem žalobkyně. Hlavní příčinou pozdního doručování zde byla skutečnost, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na samém konci propadlé lhůty, dne 19.12.2011, přičemž bylo zřejmé, že na doručení rozhodnutí zbývá několik dnů v období Vánočních svátků. Není namístě ani požadavek žalovaného, aby mu žalobkyně sdělovala

dosílací adresu jako zvláštní adresu pro doručování, neboť zákon takovou povinnost neukládá. Z ust. § 19 odst. 3 správního řádu jednoznačně vyplývá, že je zcela na vůli účastníka řízení, zda uvede jinou adresu pro doručování.

Předmětem sporu je rovněž doručování další zásilky obsahující napadené rozhodnutí na adresu ve Kdyni. Žalovaný tvrdil, že napadené rozhodnutí odeslal dne 19.12.2011 také přímo na adresu... Žalobkyně však tvrdí, že tato zásilka obsahovala pouze jedno rozhodnutí, a to v jiné věci.

V dané věci je namístě vycházet z rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 31.3.2010 čj. 9 As 65/2009 – 65 (dostupný na www.nssoud.cz):

„Nejvyšší správní soud již v rozsudku ze dne 27. 4. 2006, č. j. 2 Afs 158/2005 - 82 (dostupný na www.nssoud.cz), uvedl, že veřejnou listinou byla poštovní doručenka pouze do 1.7.2000, kdy byl poštovní řád zrušen zákonem č. 29/2000 Sb., o poštovních službách. Po tomto datu přestaly být poštovní doručenky veřejnou listinou a staly se toliko listinou soukromou, neboť zde nebylo žádného právního předpisu, který by doručenku v daňovém řízení za veřejnou listinu prohlašoval. Skutečnost, že předmětná doručenka nebyla v případě žalobce veřejnou listinou, však neznamená, že by neměla žádnou důkazní sílu, tj. že by vůbec nebyla způsobilá prokázat doručení. Nejvyšší správní soud ve zmíněném rozsudku dospěl k závěru, se kterým se i v nyní souzené věci ztotožňuje, že i v *případě, že doručenka nemá náležitosti veřejné listiny*, má i tak důkazní váhu, ovšem *k tomu, aby stěžovatel (pozn. správní orgán) důkazní břemeno neunesl, postačí, že žalobce údaje v doručence zpochybní (znevěrohodní) představením jiné srovnatelně pravděpodobné verze reality*, tj. nemusí nezbytně – na rozdíl od varianty, kdy je doručenka veřejnou listinou – prokázat opak toho, co plyne z doručenky. Nejvyšší správní soud zároveň uvedl, že ne každá adresátem vznesená námitka proti doručení musí být relevantní a jako taková hodnocena a dále skutkově a důkazně ověřována – za irelevantní by bylo nutno pokládat kupříkladu námitku adresáta, že sice v době doručování byl přítomen v domě, do něhož se doručovalo, avšak spal, takže neslyšel domovní zvonek; touto námitkou by se správce daně vůbec nemusel ze skutkových hledisek zabývat, neboť by nemohla přivodit změnu závěru o tom, zda bylo či nebylo účinně doručeno. Závěry Nejvyššího správního soudu jsou aplikovatelné nejen na daňové řízení, nýbrž také na jakékoli řízení správní, neboť *i ve správním řízení leží břemeno důkazní ohledně doručení písemností účastníkům správního řízení na správních orgánech*. Nejvyšší správní soud se musel zabývat tím, *zda žalobce v průběhu správního řízení či v řízení o žalobě proti rozhodnutí stěžovatele předstřel věrohodnou skutkovou verzi reality*, která byla způsobilá zpochybnit údaje uvedené na doručence a tím ji zbavit její důkazní síly.“

Závěry citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu je nutno aplikovat i na danou situaci: Sporná doručenka nemá povahu veřejné listiny a neplatí pro ni presumpce správnosti. Má důkazní sílu soukromé listiny. Správní orgány jsou povinny prokázat řádné doručení písemnosti, na nich leží důkazní břemeno. Žalobkyni tak postačuje zpochybnit doručení, přičemž soud posuzuje, zda je toto zpochybnění srovnatelně věrohodné.

V daném případě je základním problémem skutečnost, že zatímco doručenka zásilky adresované do ... obsahovala strojem napsané (byť zkrácené) označení obou rozhodnutí,

doručenka zásilky určené na adresu..., obsahovala strojový údaj pouze jednoho rozhodnutí. Údaj o druhém rozhodnutí byl nepochybně dopsán později, neboť jde o údaj napsaný propiskou. Taková doručenko může vyvolat pochybnosti o tom, v kterém okamžiku byl dopsán druhý údaj. Za této situace lze považovat tvrzení žalobkyně o dodatečném dopsání údaje bez toho, že by příslušné rozhodnutí bylo v zásilce, za předestření věrohodné verze skutkové reality.

Následně bylo na finančních orgánech, aby prokázaly řádné doručení napadeného rozhodnutí. Žalovaný předložil výše popsanou listinu Příprava odeslání ze dne 20.12.2011. Na této listině jsou uvedeny dvě zásilky určené k odeslání zástupci žalobkyně, označené čísla jednacími 9013/11 a 9028/11, ale u obou se uvádí pouze adresa ... O existenci zásilky určené na adresu ..., nepředložil žalovaný žádný doklad. Údaj „kopie 1“, který se nachází na rádcích vedle zásilek určených do Prahy, je nesrozumitelný. Soud na základě těchto skutečností má za to, že žalovaný neunesl důkazní břemeno ohledně svého tvrzení o včasném doručení napadeného rozhodnutí. V důsledku toho žalovaný neprokázal, že byla zachována tříletá objektivní lhůta pro pravomocné uložení pokuty.

Jelikož soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná, zrušil napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 s.ř.s. Současně bylo zrušeno ze stejných důvodů rozhodnutí vydané v prvním stupni.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s. a žalobkyni, která měla ve věci plný úspěch, byla přiznána náhrada za zaplacený soudní poplatek a dále za náklady právního zastoupení spočívající ve dvou úkonech právní služby po 2.100,- Kč a dvou režijních paušálech po 300,- Kč, navýšených o DPH.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj

jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Plzni dne 26. června 2013

JUDr. Václav Roučka, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Helena Kovářiková